

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uvádí, že napadený rozsudek ve věci T-36/16 byl vydán v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ a že došlo k procesně-právnímu pochybení v řízení před Tribunálem z následujících důvodů:

1. Tribunál rozhodl nesprávně v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, že dotčená ochranná známka nemá inherentní rozlišovací způsobilost nezbytnou pro zápis. Tribunál se tím dopustil právního omylu.
2. První právní omyl spočívá v tom, že označení ochranné známky v přihlášce jako barevná ochranná známka určilo právní povahu ochranné známky, což mělo vliv na posouzení její inherentní rozlišovací způsobilosti. Tribunál měl konstatovat, že označení ochranné známky v přihlášce jako barevné ochranné známky je především správně-technické vysvětlení pro EUIPO a není právně závazné. Tribunál tedy měl při určení povahy přihlášené ochranné známky zohlednit nejen označení ochranné známky v přihlášce, nýbrž i celkový obsah přihlášky, zejména vyobrazení ochranné známky předložené s přihláškou. Toto vyobrazení ochranné známky ukazuje obrazovou ochrannou známku, která má zvláštní vlastnosti uvedené v přihlášce.
3. Tribunál měl krom toho zohlednit podobu ochranné známky, tak jak byla zapsána a zejména uvedena v návaznosti na zápis v osvědčení o zápisu vydaném EUIPO. Osvědčení o zápisu je dokumentem, z něhož vyplývá zapsaná podoba ochranné známky a který měl Tribunál považovat za dokument, který je rozhodující při určení povahy zapsané ochranné známky. Z obsahu osvědčení o zápisu jasně vyplývá, pokud je vykládán správně, že ochranná známka byla zapsána jako obrazová ochranná známka, která má podobu, která je uvedena ve vyobrazení, které je součástí přihlášky. Tribunál tím, že tak neučinil, se dopustil právního omylu.
4. Druhý právní omyl a procesně-právní pochybení spočívá v tom, že Tribunál odmítl informace, které byly nezbytné pro pochopení obsahu osvědčení o zápisu dotčené ochranné známky. V případě těchto informací se jedná o oznámení ST.60 Světové organizace pro duševní vlastnictví, v němž je vysvětlen význam kódů INID, které úřady pro duševní vlastnictví, včetně EUIPO, obecně využívají v osvědčeních o zápisu, aby určily povahu a význam zápisů, které jsou v nich uvedeny. Význam kódů INID může být určen pouze tehdy, pokud je poukázáno na oznámení ST.60 nebo na rovnocenný referenční zdroj a obsah osvědčení o zápisu může být určen pouze s odkazem na význam kódů IDIN, které jsou v něm uvedeny. Tribunál považoval zdroje těchto informací nesprávně za důkaz a následně nesprávně odmítl přijmout dokument nebo informace v něm obsažené, zatímco se v tomto ohledu jedná ve skutečnosti o právní text odpovídající slovníku. Kdyby Tribunál využil nástrojů pro výklad, které mu byly předloženy, dospěl by k závěru, že bylo vydáno osvědčení o zápisu pro obrazovou ochrannou známku, která zahrnuje vyobrazení uvedené v přihlášce. První odvolací senát EUIPO předtím správně konstatoval, že ochranná známka má rozlišovací způsobilost pro zápis a Tribunál měl dospět k témuž závěru.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (Polsko) dne 22. srpna 2017 – HR

(Věc C-512/17)

(2017/C 412/22)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: HR

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 8 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000⁽¹⁾ za okolností ve věci v původním řízení vykládán v tom smyslu, že:

Místem obvyklého bydliště 18 měsíčního dítěte je členský stát, v němž je dítě do určité míry integrováno do sociálního a rodinného prostředí s ohledem: na státní příslušnost rodiče, který má dítě v každodenní péči, na skutečnost, že dítě komunikuje úředním jazykem tohoto členského státu, na to, že bylo dítě v tomto státě pokřtěno a zdržovalo se zde po dobu až tří měsíců během svátků a rodičovské dovolené tohoto rodiče, a s ohledem na kontakty s jeho rodinou,

v situaci, kdy dítě s tímto rodičem po zbytek času pobývá v jiném členském státě, v němž je tento rodič zaměstnán na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou, a dítě v tomto státě udržuje pravidelné, avšak časově omezené kontakty s druhým rodičem a jeho rodinou?

- 2) Je třeba při určování místa obvyklého bydliště 18 měsíčního dítěte na základě nařízení č. 2201/2003, které s ohledem svůj věk zůstává v každodenní péči jednoho z rodičů a s druhým udržuje pravidelné, avšak časově omezené kontakty, zohlednit v případě neshody rodičů ohledně rodičovské zodpovědnosti a úpravy styku s dítětem při posuzování integrace dítěte do sociálního a rodinného prostředí ve stejné míře vazby dítěte na každého z rodičů, anebo je třeba ve větší míře zohlednit vazby na rodiče, který má dítě v každodenní péči?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 338, s. 1, Zvl. vyd. 19/06, s. 243.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 8. září 2017 – Vetsch Int. Transporte GmbH

(Věc C-531/17)

(2017/C 412/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Vetsch Int. Transporte GmbH

Žalovaný: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Předběžné otázky

- 1) Musí být osvobození od daně podle článku 138 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ v případě přemístění zboží uvnitř Společenství z určitého členského státu odmítnuto, pokud osoba povinná k dani, která toto přemístění zboží do jiného členského státu provádí, v jiném členském státě sice přiznává pořízení zboží uvnitř Společenství, které s přemístěním uvnitř Společenství souvisí, avšak při pozdějším zdanitelném plnění, které se s tímto zbožím uskuteční v jiném členském státě, se dopustí daňového úniku tím, že neoprávněně přiznává od daně osvobozené dodání uvnitř Společenství z tohoto jiného členského státu?
- 2) Je pro zodpovězení první otázky relevantní, zda osoba povinná k dani pojala již v době přemístění zboží uvnitř Společenství úmysl, že se v souvislosti s pozdějším plněním, jehož předmětem bude toto zboží, dopustí daňového úniku?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.